

Sygn. akt IV U 279/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2015r.

sprawy ze skargi K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 3 czerwca 2014 roku w sprawie IV U 927/13

postanawia:

I. **odrzuć skargę;**

II. **odstąpić od obciążania ubezpieczonej K. S. kosztami zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 279/15

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 września 2015 r.

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2014r. w sprawie o sygn. akt IV U 927/13 o wysokość emerytury Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie K. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 7 czerwca 2013 r. (wyrok, k. 18 akt sprawy IV U 927/13).

W postępowaniu toczącym się pod sygn. akt IV U 927/13 ubezpieczona K. S. była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata S. R.. Ubezpieczona oraz jej pełnomocnik stawili się na ogłoszeniu wyroku z dnia 3 czerwca 2014 r. (protokół z dnia 3 czerwca 2014 r., k. 17 akt sprawy o sygn. IV U 927/13).

Po ogłoszeniu wyroku, jednak przed jego uprawomocnieniem się, wraz z pismem datowanym na dzień 5 czerwca 2014 r. (data nadania pisma w placówce urzędu pocztowego – 6 czerwca 2014r.) ubezpieczona osobiście złożyła dodatkowe dokumenty, które – jak wskazano – nie zostały dostarczone przez jej pełnomocnika (k. 22- 23 akt sprawy o sygn. IV U 927/13).

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach, z uwagi na cofnięcie apelacji przez ubezpieczoną, umorzył postępowanie wywołane wniesieniem apelacji (postanowienie, k. 33 akt sprawy IV U 927/13).

Wyrok z dnia 3 czerwca 2014 roku w sprawie IV U 927/13 jest prawomocny.

W dniu 12 marca 2015 r. (data nadania) ubezpieczona K. S. wniosła o ponowne rozpatrzenie wniosku o prawidłowe naliczenie przysługującej jej emerytury (sygn. akt IV U 927/13), powołując się na dokumenty dołączone do pisma ubezpieczonej datowanego na dzień 5 czerwca 2014 r. (k. 1).

W odpowiedzi na skargę o wznowienie postępowania organ rentowy wniosł o odrzucenie skargi na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. oraz zasądzenie od skarżącej kosztów postępowania według norm przepisanych ewentualnie o oddalenie skargi o wznowienie postępowania na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych (odpowiedź na skargę o wznowienie postępowania, k. 6-8v).

Precyzując podstawę skargi o wznowienie postępowania skarżąca powołała się na art. 403 § 2 k.p.c., jednocześnie wyjaśniając, że nowe środki dowodowe zostały złożone wraz z pismem z dnia 5 czerwca 2014 r. Zdaniem skarżącej, dowody, na które powołuje się w skardze o wznowienie postępowania istniały przed uprawomocnieniem się wyroku pierwszej instancji i zostały powołane na istotne okoliczności faktyczne, tj. wskazują na okresy świadczenia pracy, których nie uwzględnił w pełni organ rentowy (k. 10-13). Na rozprawie w dniu 11 września 2015 r. pełnomocnik skarżącej wyjaśnił, iż skarga została wniesiona w marcu 2015 r., bowiem adwokat S. R. nienależycie reprezentował skarżącą K. S.. Nadto oświadczył, że dokumenty załączone do pisma z datą 5 czerwca 2014 r. do sprawy IV U 927/13 stanowią nowe okoliczności, których Sąd nie brał pod uwagę w sprawie IV U 927/13 (k. 26-26v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania w sprawie z odwołania K. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 7 czerwca 2013 r., zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV U 927/13, podlega odrzuceniu z uwagi na to, że została wniesiona po upływie przepisanej terminu, jak również nie została oparta na ustawowej podstawie.

Stosownie do treści art. 401 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 399 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, jeżeli strona nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustala lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Wedle treści przepisu art. 403 § 2 k.p.c. można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji – od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy.

Skarżąca jako podstawę skargi wskazała art. 403 § 2 k.p.c., wyjaśniając, że dokumenty załączone do pisma datowanego na dzień 5 czerwca 2014 r. złożonego w sprawie IV U 927/13 stanowią nowe okoliczności, których Sąd nie wziął pod uwagę w ww. postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe (art. 403 § 2 k.p.c.), mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. "Wykrycie" natomiast, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanych stronie i dla niej niedostępnych (por. postanowienie SN z dnia 16 stycznia 2014 r., IV CZ 104/13, LEX nr 1422263).

Wszystkie dokumenty dołączone do pisma z datą 5 czerwca 2014 r. złożonego w sprawie o sygn. akt IV U 927/13, tj. orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 06.02.2003 r., świadectwo pracy z dnia 08.04.2002 r., decyzja o waloryzacji emerytury z dnia 01.03.2014 r., orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 21.10.2010 r., pismo ZUS z dnia 12 marca 2014 r. oraz skarga złożona przez ubezpieczoną do ZUS z dnia 17.02.2014 r., były znane skarżącej

jeszcze przed wydaniem wyroku z dnia 3 czerwca 2014 r., zatem brak podstaw do stwierdzenia, że stanowią one nowe środki dowodowe nieznanne stronie i dla niej niedostępne. Podkreślenia wymaga, iż ww. pismo wraz z załącznikami zostało złożone w sprawie IV U 927/13. Ubezpieczona wniosła również apelację od wyroku z dnia 3 czerwca 2014 r., którą następnie cofnęła.

Niezależnie od powyższego, nawet gdyby przyjąć, że o ww. okolicznościach strona dowiedziała się dopiero w dniu 5 czerwca 2014 r., wówczas trzymiesięczny termin na złożenie skargi o wznowienie postępowania upłynął bezskutecznie z dniem 5 września 2014 r. Skarga zaś została złożona dopiero w marcu 2015 r., czyli znacznie po upływie terminu.

Na rozprawie w dniu 11 września 2015 r. pełnomocnik skarżącej podniósł, że skarga została wniesiona w marcu 2015 r., bowiem adwokat S. R. nienależycie reprezentował skarżącą K. S. i nie dostarczył dokumentów, które zostały złożone dopiero wraz z pismem datowanym na dzień 5 czerwca 2014 r. Zarzut nienależytej reprezentacji strony przez profesjonalnego pełnomocnika nie może być podstawą do wznowienia postępowania. W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż nienależyta reprezentacja jako podstawa wznowienia postępowania nie dotyczy sposobu zastępowania strony przez pełnomocnika procesowego (por. postanowienie SN z dnia 9 czerwca 2000 r., I PKN 277/00, OSNP 2002, nr 1, poz. 15). W szczególności nienależyte wykonywanie obowiązków przez pełnomocnika procesowego nie stanowi podstawy wznowienia postępowania w postaci braku należytej reprezentacji lub pozbawienia możliwości działania (por. postanowienie SN z dnia 12 października 2001 r., III AO 32/01, OSNP 2002, nr 18, poz. 449; postanowienie SN z dnia 26 marca 2003 r., II CZ 26/03, OSNC 2004, nr 6, poz. 95). Pojęcie nienależyta reprezentacja użyte w ww. przepisie nie obejmuje wypadków niestarannego lub błędnego działania pełnomocników procesowych (por. postanowienie SN z dnia 20 marca 2015 r., II CZ 108/14, LEX nr 1661936; postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r., II PZ 41/11, LEX nr 1130384). Co za tym idzie, taka podstawa skargi o wznowienia postępowania nie może zostać uwzględniona.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania - wniesiona po upływie terminu określonego w art. 407 § 1 k.p.c. oraz nieoparta na ustawowej podstawie - podlegała odrzuceniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki stanowiące przesłankę odstąpienia od obciążania ubezpieczonej K. S. kosztami zastępstwa procesowego. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze zły stan zdrowia skarżącej, a także konieczność ponoszenia przez nią kosztów leczenia, jak również fakt, iż utrzymuje się wyłącznie ze świadczenia emerytalnego.